

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

Nakhon Pathom Rajabhat University

วิชา 1553711 ภาษาจีนพื้นฐาน

บทที่ 3 คุณเป็นคนประเทศไหน
第三课 你是哪国人?

1. 课文 kèwén บทเรียน

生词	shēngcí	คำศัพท์ใหม่	专名	zhuānmíng	คำศัพท์เฉพาะ
1. 请	qǐng	ขอ เชิญ	1. 张丽珍	Zhāng Lìzhēn	จาง ลี่เจิน (ชื่อคน)
2. 问	wèn	ถาม			
3. 您	nín	คุณ ท่าน			
4. 贵	guì	แพง			
5. 姓	xìng	แซ่ นามสกุล			
6. 叫	jiào	เรียก ชื่อว่า			
7. 什么	shénme	อะไร			
8. 名字	míngzi	ชื่อ			

1.1 บทสนทนา 1 (会话, 一)

张丽珍: 请问, 您贵姓?

Zhāng Lìzhēn: Qǐng wèn, nín guì xìng ?

王美丽: 我姓王。

Wáng Měili: Wǒ xìng Wáng.

张丽珍: 您叫什么名字?

Zhāng Lìzhēn: Nín jiào shénme míngzi?

王美丽: 我叫王美丽。你呢?

Wáng Měili: Wǒ jiào Wáng Měili, nǐ ne?

张丽珍: 我姓张, 叫张丽珍。

Zhāng Lìzhēn: Wǒ xìng Zhāng, jiào Zhāng Lìzhēn.

生词	shēngcí	คำศัพท์ใหม่
1. 是	shì	เป็น คือ ใช่
2. 哪	nǎ	ไหน
3. 国	guó	ประเทศชาติ
4. 人	rén	คน
5. 泰国	Tàiguó	ประเทศไทย
6. 中国	Zhōngguó	ประเทศจีน
7. 学生	xuésheng	นักเรียน นักศึกษา
8. 学习	xuéxí	เรียน
9. 汉语	Hànyǔ	ภาษาจีน

1.2 บทสนทนา 2 (会话, 二)

林梅花: 请问, 你是哪国人?

Lín Méihuā: Qǐng wèn, nǐ shì nǎ guó rén?

张丽珍: 我是泰国人。你呢?

Zhāng Lìzhēn: Wǒ shì Tàiguó rén. Nǐ ne ?

林梅花: 我是中国人。

Lín Méihuā: Wǒ shì Zhōngguó rén.

张丽珍: 你是学生吗?

Zhāng Lìzhēn: Nǐ shì xuésheng ma?

林梅花: 是, 我是学生。

Lín Méihuā: Shì, wǒ shì xuésheng.

林梅花: 你学习什么?

Lín Méihuā: Nǐ xuéxí shénme?

张丽珍: 我学习汉语。

Zhāng Lìzhēn: Wǒ xuéxí Hànyǔ.

2. 注释 zhùshì หมายถึง

2.1 ชื่อและแซ่ของชาวจีน (中国人姓名 Zhōngguó rén xìngmíng)

ชื่อของชาวจีนมีสองส่วน ส่วนแรกคือแซ่ ส่วนหลังคือชื่อ แซ่ของชาวจีนส่วนใหญ่มีหนึ่งพยางค์ มีส่วนน้อยที่เป็นสองพยางค์ ส่วนชื่อมีทั้งหนึ่งพยางค์และสองพยางค์ (徐霄鹰, 周小兵, 2006: หน้า 28) เช่น

李明	Lǐ Míng	หลี่ หมิง	(แซ่หลี่ ชื่อหมิง)
张军	Zhāng Jūn	จาง จวิน	(แซ่จาง ชื่อจวิน)
王美丽	Wáng Měili	หวัง เหม่ยลี่	(แซ่หวัง ชื่อเหม่ยลี่)
林梅花	Lín Méihuā	หลิน เหม่ยฮวา	(แซ่หลิน ชื่อเหม่ยฮวา)

นอกจากนี้ ในการกล่าวทักทาย หากรู้จักอาชีพของคู่สนทนาก็สามารถกล่าวทักทายด้วยการเรียกแซ่และตามด้วยชื่ออาชีพ (徐霄鷹, 周小兵, 2006: หน้า 28) เช่น

王老师 (Wáng lǎoshī) อาจารย์หวัง 李医生 (Lǐ yīshēng) คุณหมอหลี่

张经理 (Zhāng jīnglǐ) ผู้จัดการจาง 林校长 (Lín xiào zhǎng) อธิการบดีหลิน

ทั้งนี้ ในการเรียกขานเพื่อนหรือคนสนิท ถ้าแซ่และชื่อรวมกันมี 2 พยางค์ จะเรียกแซ่และชื่อทั้ง 2 พยางค์รวมกัน เช่น หลี่หมิง จางจวิน เป็นต้น แต่ถ้าแซ่และชื่อรวมกันมี 3 พยางค์ (แซ่ 1 พยางค์ และชื่อ 2 พยางค์) สามารถเรียกแต่ชื่อได้ เช่น เหม่ยลี่ เหม่ยฮวา เป็นต้น

แซ่ของชาวจีนที่ใช้ในปัจจุบันมีจำนวนมากกว่า 6,000 แซ่ โดยแซ่ที่มีผู้ใช้มากที่สุดในประเทศจีน 10

อันดับแรกได้แก่ แซ่หวัง (王 Wáng) แซ่หลี่ (李 Lǐ) แซ่จาง (张 Zhāng) แซ่หลิว (刘 Liú) แซ่เฉิน(陈 Chén) แซ่หยาง (杨 Yáng) แซ่หวง(黄 Huáng) แซ่จ้าว(赵 Zhào) แซ่อู๋(吴 Wú) และแซ่โจว(周 Zhōu) (www.gov.cn, 2020)

1	王	2	李	3	张	4	刘	5	陈	6	杨	7	黄	8	赵	9	吴	10	周
11	徐	12	孙	13	马	14	朱	15	胡	16	郭	17	何	18	林	19	罗	20	高
21	郑	22	梁	23	谢	24	宋	25	唐	26	许	27	韩	28	邓	29	冯	30	曹
31	彭	32	曾	33	肖	34	田	35	董	36	潘	37	袁	38	蔡	39	蒋	40	余
41	于	42	杜	43	叶	44	程	45	魏	46	苏	47	吕	48	丁	49	任	50	卢
51	姚	52	沈	53	钟	54	姜	55	崔	56	谭	57	陆	58	范	59	汪	60	廖
61	石	62	金	63	韦	64	贾	65	夏	66	付	67	方	68	邹	69	熊	70	白
71	孟	72	秦	73	邱	74	侯	75	江	76	尹	77	薛	78	闫	79	段	80	雷
81	龙	82	黎	83	史	84	陶	85	贺	86	毛	87	郝	88	顾	89	龚	90	邵
91	万	92	覃	93	武	94	钱	95	戴	96	严	97	莫	98	孔	99	向	100	常

ที่มา www.gov.cn

วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2567

2.2 การใช้ 你 / 您贵姓 (Nín guì xìng? คุณแซ่อไร)

ในการถามชื่อแซ่ของคู่สนทนา ชาวจีนนิยมถามแซ่ก่อนแล้วค่อยถามชื่อ โดยใช้คำถาม “你 / 您贵姓? (Nǐ / Nín guì xìng)” ซึ่งเป็นคำถามแซ่แบบสุภาพ (杨寄洲, 2016: หน้า 56) เช่น

A: 请问，您贵姓?

Qǐng wèn, nín guì xìng ?

B: 我姓王。

Wǒ xìng Wáng.

3. 语法 yǔfǎ ไวยากรณ์

3.1 การใช้ 什么 (shénme อะไร)

“什么(shénme อะไร)” เป็นสรรพนามแสดงคำถามเกี่ยวกับสิ่งต่างๆหรือ เหตุการณ์ (问事物 wèn shìwù) มีความหมายว่า “อะไร” (朱晓星, 2007: หน้า 6) โดย “什么(shénme อะไร)” จะวางอยู่ตำแหน่งหลังคำกริยา ดังนี้

ประธาน + กริยา + 什么?

เช่น

你叫什么? Nǐ jiào shénme? คุณชื่ออะไร

你学习什么? Nǐ xuéxí shénme? คุณเรียนอะไร

นอกจากนี้หากต้องการเน้นถึงสิ่งที่ถามสามารถเติมกรรมหรือคำนามหลัง “什么(shénme อะไร)”

ดังนี้

ประธาน + กริยา + 什么 + กรรม?

เช่น

你叫什么名字?

Nǐ jiào shénme míngzi?

คุณชื่ออะไร

你学习什么课?

Nǐ xuéxí shénme kè?

คุณเรียนวิชาอะไร

3.2 การใช้ 哪 (nǎ โหน)

“哪” เป็นสรรพนามแสดงคำถามเกี่ยวกับสิ่งต่างๆหรือ เหตุการณ์ (问事物 wèn shìwù) มีความหมายว่า “ไหน สิ่งไหน อันไหน” (朱晓星, 2007: หน้า 6) ทั้งนี้ความหมายจะขึ้นอยู่กับคำนามหรือคำลักษณนามที่วางประกอบ ดังนี้

哪 + คำนาม หรือ ลักษณนาม

เช่น

哪国	nǎ guó	ประเทศไหน
哪天	nǎ tiān	วันไหน
哪个	nǎ gè	อันไหน

3.3 บทขยายนาม (定语 dìngyǔ) (ต่อ)

ตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนบทขยายนามจะวางขยายอยู่หน้าคำนาม บทขยายนามอาจเป็นคำสรรพนาม
คำนาม หรือคุณศัพท์วลีก็ได้ หากบทขยายนามเป็นชื่อประเทศหรือภาษาสามารถวางขยายอยู่หน้าคำนามได้เลย
โดยละคำเชื่อม “的(de)” ดังนี้

คำนาม(บทขยายนาม) + คำนาม

เช่น

中国老师	Zhōngguó lǎoshī	อาจารย์ชาวจีน
泰国老师	Tàiguó lǎoshī	อาจารย์ชาวไทย
中国学生	Zhōngguó xuésheng	นักศึกษาชาวจีน
泰国学生	Tàiguó xuésheng	นักศึกษาชาวไทย
汉语老师	Hànyǔ lǎoshī	อาจารย์ภาษาจีน
泰语老师	Tàiyǔ lǎoshī	อาจารย์ภาษาไทย

4. 结论 jiélùn บทสรุป

เมื่อพบหน้ากันครั้งแรกชาวจีนนิยมทำความรู้จักอีกฝ่ายด้วยการถามแซ่หรือนามสกุลก่อนการถามชื่อ โดยคำถามที่นิยมใช้ได้แก่ “您贵姓? (Nín guì xìng คุณแซ่อะไร)” ซึ่งเป็นคำถามที่แสดงความถ่อมตน และให้เกียรติผู้ถูกถาม โดยคำถามนี้จะใช้ถามเฉพาะกรณีที่ถูกถามอยู่ต่อหน้าเท่านั้น ไม่สามารถถามถึงบุคคลที่สามได้ หากต้องการถามถึงบุคคลที่สามจะใช้คำถามว่า “他姓什么? (Tā xìng shénme เขาแซ่อะไร)” จากนั้นจึงถามชื่อ และถามคำถามอื่นๆ เช่น ถามสัญชาติ ถามการเรียน เป็นต้น

5. 练习 liànxí แบบฝึกหัด

5.1 อ่านแยกแยะเสียงพยัญชนะ (辨别声母)

ni li ji qi xi

nie lie jie qie xie

niao liao jiao qiao xiao

nian lian jian qian xian

5.2 อ่านแยกแยะเสียงสระ (辨别韵母)

niu	nian	nin	niang	ning	
liu	lian	lin	liang	ling	
jiu	jian	jin	jiang	jing	jiong
qiu	qian	qin	qiang	qing	qiong
xiu	xian	xin	xiang	xing	xiong

5.3 อ่านแยกแยะเสียงวรรณยุกต์ (辨别声调)

niū niú niǔ niù

līng líng lǐng lìng

jiān jián jiǎn jiàn

qiāng qiáng qiǎng qiàng

xiē xié xiě xiè

5.4 อ่านแยกแยะพยางค์เสียง (辨别音节)

jīntiān míngnián cídiǎn dìtú měitiān
bàngōng huānyíng kāixīn mángguǒ nǚlì

5.5 จงเติมเสียงวรรณยุกต์ตามคำบอก (ˉ ˊ ˋ ˋˊ) (听写)

(1) ni

(6) niang

(2) lie

(7) ling

(3) jiao

(8) jin

(4) qian

(9) qing

(5) xiu

(10) xian

5.6 เติมบทสนทนาให้สมบูรณ์ (完成会话)

(1) ถามชื่อ แซ่ (问姓名)

A: Qǐng wèn ,

B: Wǒ xìng.....。

A:

B: Wǒ jiào

(2) ถามสัญชาติ (问国籍)

A: Nǐ shì nǎ guó rén?

B:

A: Tā yě shì Zhōngguó rén ma?

B: Tā bú shì..... , tā shì.....。

(3) ถามสถานะ (问身份)

A: Nǐ shì xuéshēng ma?

B: Shì, wǒ shì.....。 Nǐ ne?

A: Wǒ shì lǎoshī.

B: Duì bù qǐ, lǎoshī. Nín shì Hànyǔ lǎoshī ma?

A: Wǒ bú shì.....,Yīngyǔ.....。

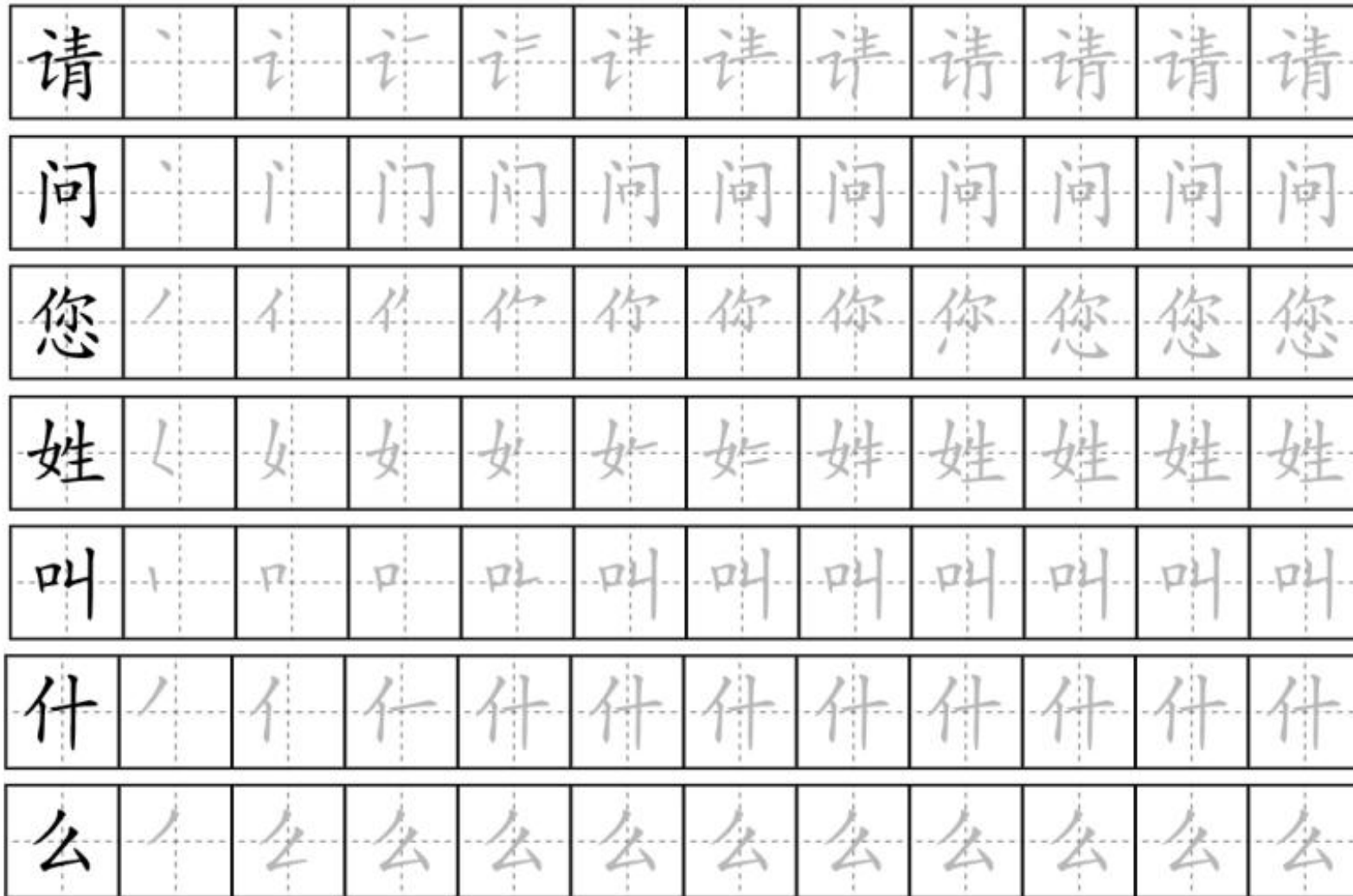
(4) ถามวิชาเอก (问专业)

A: Nǐ xuéxí.....?

B: Wǒ.....。 Nǐ ne?

A: Wǒ xuéxí Tàiyǔ.

5.7 เขียนอักษรจีน (写汉字)

名	丨	夕	夕	夕	名	名	名	名	名	名	名
字	丨	宀	宀	宀	字	字	字	字	字	字	字
是	丨	日	日	日	是	是	是	是	是	是	是
哪	丨	口	口	口	哪	哪	哪	哪	哪	哪	哪
国	丨	冂	冂	冂	国	国	国	国	国	国	国
人	人	人	人	人	人	人	人	人	人	人	人
中	丨	口	口	中	中	中	中	中	中	中	中
泰	一	二	三	泰	泰	泰	泰	泰	泰	泰	泰

บรรณานุกรม

เหยียน จิ่งเหวิน.(2551). **ไวยากรณ์ภาษาจีนฉบับเปรียบเทียบ**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.

高彦德, 李志雄. (2008). **实用泰汉翻译教程**. 北京: 高等教育出版社.

黄伯荣, 廖序东. (2020). **现代汉语**. 北京: 高等教育出版社.

康玉华, 来思平. (2006). **汉语会话 301 句**. 北京: 北京语言大学出版社.

吴中伟. (2003). **当代中文**. 北京: 华语教学出版社.

徐霄鹰, 周小兵. (2006). **泰国人学汉语**. 北京: 北京大学出版社.

杨寄洲. (2016). **汉语教程 第一册 上**. 北京: 北京语言大学出版社.

杨寄洲. (2007). **汉语教程 第一册 下**. 北京: 北京语言大学出版社.

朱晓星. (2007). **简明汉语语法学习手册**. 北京: 北京大学出版社.

Yamin Ma, Xinying Li. (2013). **Easy Step to Chinese**. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.

